

да направя не за да чакамъ милость. Хора като мене не заслужаватъ милость. Не, азъ искамъ да чуete вие, пъкъ и онези, които сж дошли да слушатъ, че азъ не бѣхъ лошавъ човѣкъ. А зацо станахъ такъвзи — и азъ не разбрахъ. Искамъ да разправя, за да могатъ, които чуятъ изповѣдъта ми, да идатъ и да разправятъ на мало и голѣмо. Та дано като се потърсятъ отъ моя порочень животъ — тѣ да не се полъжатъ отъ слабоститѣ, които блазнятъ и убиватъ човѣка.

—Разправяй, Павле, — съ благодсть се обърна председателя.

Павелъ намисли да почне съ своето детинство за да чуятъ всички съ каква радостъ и надежди влезе въ живота; колко хубави нѣща сж блазнили